

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 51/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 178/2013 z 11. septembra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu [REDACTED] sp. zn. 3 Co 153/2012 z 28. februára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci

namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Cdo 178/2013 (v sťažnosti navrhovateľa nesprávne uvedená sp. zn. 7 Cdo 176/2013, pozn.) z 11. septembra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 153/2012 z 28. februára 2013.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi nebola napadnutými rozhodnutiami odstránená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti z rozsudku Okresného súdu [REDAKOVANÉ] č. k. 8 C 456/1995-204 z 30. októbra 2008 dňom 14. mája 2009.

3. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že postupom všeobecných súdov „... došlo k porušeniu zásady zákazu odmietnutia spravodlivosti a k porušeniu práva sťažovateľa na prístup k súdu podľa čl. 46 Ústavy...“.

4. Sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby prijal túto jeho sťažnosť na konanie a aby v tomto konaní vydal nález, v ktorom bude konštatované porušenie ním označených práv napadnutými rozhodnutiami všeobecných súdov, aby uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie krajskému súdu a aby jeho právnomu zástupcovi Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky zaplatila trovy konania.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na verejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona

Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov; ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

6. Ústavný súd s poľutovaním konštatuje, že v tomto prípade sa nenaplnil úmysel a očakávanie zákonodarcu, ktorý ustanovil nutnosť zastúpenia advokátom pred ústavným súdom (ale to isté platí aj pre konanie pred najvyšším súdom) s nádejou, aby advokátsky primus zamedzil bezúčelnému podávaniu ústavných sťažností (dovolaní). Pokiaľ advokát podá celkom neprejednatelný návrh, ide o neprofesionálny výkon advokácie, a to buď pre neznalosť právnych predpisov alebo snahu získať finančné prostriedky za zastupovanie; v oboch prípadoch ide o porušenie buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

7. V danej veci totiž nebol daný žiaden racionálny procesný dôvod na začatie samostatného konania o „odstránenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti“ na rozsudku okresného súdu, takže ťažko pochopiť všeobecné súdy, že sa takýmto zmätočným návrhom vôbec v samostatnom procesnom rámci zaoberali a svojím postupom a rozhodovaním vzbudili aj u sťažovateľa očakávanie, že ide o správny postup, hoci opak je pravdou.

Otázka riadneho doručenia rozsudku právnej zástupkyňi sťažovateľa sa totiž mala riešiť v odvolacom alebo dovolacom konaní proti tomuto rozsudku, pretože inštitút doručovania treba považovať za komunikačný prostriedok medzi súdom a účastníkom konania, ktorý proti nemu uplatňuje subjektívne práva. Práve v tomto rámci sa uplatňuje právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

8. Nemožno však pripustiť stav „umelého“ navyšovania počtu konaní vo veci, kde je takéto navyšovanie bezúčelné. Tento postup zafažuje súdy, čo vedie k poškodeniu účastníkov ostatných konaní, ktorých riešenie sporov narastajúcou súdnou zahľtenosťou sa nutne predlžuje bez toho, aby pri tom bolo toto zvýšené úsilie i finančné výdaje ako na strane účastníkov, tak na strane štátu, vyvážené tým, aby bola účinnejšie poskytnutá ochrana právam účastníka, umožniť čo najspravodlivejší a najefektívnejší priestor právam a spravodlivosti.

9. Pretože platí zásada, že žiadny proces neexistuje samoúčelne, ale jeho cieľom je dosiahnutie vzniku zmeny či zániku hmotných práv a povinností fyzickej či právnickej osoby, táto skutočnosť sa musela nutne odraziť tiež v rovine základných práv a slobôd, v danom prípade vo sfére vymedzenia rozsahu práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Ak sťažovateľ nebol zjavne nositeľom toho-ktorého hmotného subjektívneho práva v zmätočnom konaní, nemôže sa dovolávať práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces v tomto procese, ktorý nevykazuje žiaden racionálny hmotnoprávny a procesnoprávny základ pre zmenu právoplatného a vykonateľného rozsudku okresného súdu z 30. októbra 2008. Takýto proces preto nepožíva ústavnoprávnu ochranu.

10. Z uvedených dôvodov bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V [REDACTED] . februára 2015